Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

Βιβλιοθήκη Γαλλικὴ ἀρχαία Φιλολογικὴ καὶ Ἱστορικὴ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Γεωργίου Κατσουροπούλου ὁλόκληρος καὶ τμηματικὸς, ἂς προσέλθωσιν οἱ φίλοι τῶν Γραμμάτων.

Ὁ ἰατρὸς **Σ. Ροσόλυμος** δέχεται ἐπισκέψεις ἀσθενῶν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8—10 ὥρας π. μ. Μετὰ τὰς κλασσικὰς σπουδὰς τῆς ἰατρικῆς ἀσχοληθεὶς εἰδικώτερον ἐπὶ τετραετίαν (ἐν Παρισίοις) περὶ τὰ ἀφροδίσια πάθη, δέχεται κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐκ τῶν νοσημάτων τούτων.

Ἐξέτασις γυναικῶν πασχουσῶν ἐκ νοσημάτων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων γίνεται καθ' ἑκάστην **δωρεὰν** ἀπὸ τῆς 2-4 ὥρας.

Παρὰ τῇ ὁδῷ Πραξιτέλους ἀριθ. 16 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Λίβερτ, ἄνωθι τοῦ γερμανικοῦ ἀρτοπωλείου καὶ ἀντικρὺ τῶν ἁγίων Θεοδώρων.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ ΑΝΔΡΙΚΩΝ

Χ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Σα

Ἀθῆναι ὁδὸς Αἰόλου παρὰ τὰ δικαστήρια (ἀπέναντι μεγάλης οἰκίας Μελᾶ)

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ κατασκευάζονται παντὸς εἴδους πῖλοι ἀνδρικοὶ ἐκ Καστορίου τοῦ τελευταίου συστήματος ὑπὸ τεχνητῶν εἰδικῶς σπουδασάντων τὸ εἶδος τοῦτο.

Ἀκρίβεια περὶ τὴν ἐργασίαν **Στερεότης** καὶ **Κομψότης.**

Ἐπὶ πᾶσι δὲ ΕΥΘΗΝΙΑ.

Ἐπισκευάζονται ἐπίσης παλαιοὶ πῖλοι, ἀνανεούμενοι καὶ γινόμενοι αὐτόχρημα καινουργεῖς.

Ἰδιαιτέρως τὸ κατάστημα κατασκευάζει πίλους ἐκ κασιμιρίου διαφόρων χρωμάτων προσιτοὺς εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ βαλάντια διὰ τὴν εὐθηνίαν των καὶ τὴν στερεότητά των.

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀγοραστῶν διάφορα εἴδη πολυτελείας, ὑποκάμισα, φανέλλαι, γραβάται, μπαστούνια, ὀμβρέλαι κτλ. κτλ.

ΤΙΛΙΟ (Ἄνθη Φιλύρας)
Χονδρικῶς εἰς τὸ Φαρμακεμπορεῖον
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Ἀρ. **90.** Ὁδὸς Ἑρμοῦ Ἀρ. **90.**
ΤΙΛΙΟ ΧΟΝΔΙΡΚΩΣ

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΗΛΙΟΣ

THE SUN FIRE OFFICE

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος **1710**

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων τεσσάρων ἐτῶν.

Κυριακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῆς ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.**

ΑΜΟΙΒΗ ΕΘΝΙΚΗ 16,600 ΦΡ.

Βραβεῖον χρυσοῦν κτλ.

QUINA LAROCHE

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΟΙΝΟΥΧΟΝ.

(Ἐκχύλισμα τῶν 3 εἰδῶν τῆς Κίνας).

Διαφορικὸν, Τονικὸν, Ἀντιπυρετικὸν συνιστώμενον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ΠΑΘΗΣΕΩΝ τοῦ ΣΤΟΜΑΧΟΥ, τῆς ΑΝΑΙΜΙΑΣ, τῆς ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ τῶν ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ τοῦ ΤΟΚΕΤΟΥ, τοῦ ΜΑΡΑΣΜΟΥ, τῶν ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ, κτλ.

Ἐν Παρισίοις, 22, ὁδὸς Drouot καὶ ἐν τοῖς φαρμακείοις. Ἐν Ἀθήναις [illegible] κεντρικὰ καὶ [illegible] φαρμακεῖα.

I. Ν. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΥ

ΜΕΛΑΣ καὶ ΛΕΥΚΟΣ — **ΟΙΝΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ** — ΠΑΛΑΙΟΣ ΤΡΙΕΤΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

κάτωθεν τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν Δικαστηρίων

36 — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ. — 36

Τοῦ μὲν ΜΕΛΑΝΟΣ ἡ φιάλη ἐπιστρεφομένη πωλεῖται Δραχμῆς, τοῦ δὲ ΛΕΥΚΟΥ λεπτῶν ἐννενήκοντα. Ἡ ποιότης τοῦ Οἴνου τούτου εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων. Συνιστᾶται καὶ προσφέρεται φυσικὸς, ἀμιγὴς, θρεπτικὸς καὶ ὑγιέστατος. Ἡ λαμπρὰ ἐντύπωσις, ἣν ἐμποιεῖ καὶ ἡ καθ' ἑκάστην ἐπεκτεινομένη χρῆσις αὐτοῦ καὶ ἡ κατὰ προτίμησιν, μεθ' ἧς τυγχάνει δεξιώσεως εἶναι ἀποχρῶσα σύστασις καὶ ἐγγύησις εἰς τοὺς καταναλωτάς.

ΚΑΠΝΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ — ΑΡΓΙΛΕΔΕΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Π. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Ὑπὸ τὴν οἰκίαν **Σπ. Λάμπρου** πρώην **Μπαλάνου.**

30—ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ—**30**

Τὸ ῥηθὲν Καπνεμπορικὸν Κατάστημα ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐκ τῶν τελειοτέρων Ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης, ΠΙΠΑΣ ἐξ ἠλέκτρου κιτρίνου καὶ μέλανος καὶ ἐκ Σιπίου. ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΣ ἐλαστικὰς καὶ ἐκ δέρματος. ΤΣΙΓΑΡΟΘΗΚΑΣ· πρὸς δὲ μεγάλην συλλογὴν ΠΟΥΡΩΝ ΑΒΑΝΗΣ διαφόρων ποιοτήτων.

Τιμαὶ λίαν μέτριαι.

ΤΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

=« ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ »=

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΚΑΒΟΥΛΗΣ

ΑΓΓΛΙΚΑΙ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΛΑΣΤΙΓΓΩΝ

Τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου κείμενον ἐργοστάσιον τοῦτο πλαστίγγων ἔλαβε ἐσχάτως διακεκριμένην θέσιν ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῆς ἐν Πειραιεῖ βιομηχανίας διά τε τὴν στερεότητα καὶ ἀκρίβειαν τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένων πλαστίγγων.

Ἰδιαιτέρως ζητήσατε τὴν μόνον ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένην ἀγγλικὴν πλάστιγγα.

ΚΟΙΝΑΙ

PIRÉE
près de la gare du Chemin de fer.

CONSTATIN KAKAVOULIS

=« **ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ** »=

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ ἐπίσημος κλήρωσις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 5 10βρίου 1881

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο ἐξεδόθη διατάγματι καὶ προστασίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, καὶ ἐπομένως ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ 1ος ἀρ. θὰ κερδίσει φιορ.	70,000	Οἱ 8 ἀκόλουθοι ἕκας. φιορ.	2,500
Ὁ 2ος ἀρ. θὰ κερδίσει »	25,000	Οἱ 5 ἀκόλουθοι » »	1,000
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστας »	12,500	Οἱ 30 ἀκόλουθοι » »	500
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστος »	5,000	Οἱ 100 ἀκόλουθοι » »	100

Τὸ ὅλον **3349** ἀριθμοὶ θὰ κερδίζωσι

Ἕκαστον πρωτότυπον γραμμάτιον στοιχίζει φρ. ΕΠΤΑ καὶ φέρει τὴν ὑπογραφὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Πέντε γραμμάτια στοιχίζουν μόνον **30** φράγκα·
20 γραμμάτια στοιχίζουν **100** φράγκα.

Ὁ ἀγοραστὴς **20** γραμματίων λαμβάνει δωρεὰν μίαν ὁμολογίαν ἑκατὸν φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANDIE** τῶν Παρισίων.

Ἕκαστος ἀγοραστὴς θέλει λάβει ἀμέσως μετὰ τὴν κλήρωσιν τὸν ἐπίσημον κατάλογον τῆς κληρώσεως, ἐν περιπτώσει δὲ κέρδους θέλει ἰδοποιηθεῖ δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ τηλεγράφου.

Ἐμβάσατε τὸ ἰσότιμον (διὰ συστημένης ἐπιστολῆς) εἰς χάρτινα τραπεζικὰ, εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπ' Εὐρώπης, εἰς χρυσὸν ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα διὰ τὰ μικρὰ ποσὰ τὴν Atministration dn **MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE, VIENNE** (Autviche).

Ἐγγυώμεθα τὴν χρησιμότητα μόνων τῶν γραμματίων τῶν φερόντων τὴν σφραγίδα μας.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἐπιθυμοῦσα πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ καταστήσῃ καὶ κατὰ τὴν ἀτυχεστέραν περίπτωσιν, ἀδύνατον τὴν ἀπώλειαν τῶν διὰ τὴν ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντων χρημάτων ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ δωρεὰν, εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως ὅσαις εἰς τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος ἔτους ἤθελεν ἀγοράσει γραμμάτια ἑνὸς ἢ διαφόρων Λαχείων (φέροντα τὴν σφραγίδα της) ἀξίας ἐν συνόλῳ ἑκατὸν διακοσίων ἢ τριακοσίων φράγκων, μίαν, δύο ἢ τρεῖς ὁμολογίας 100 φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας **L' ASSURANCE FINANCIERE** τῶν Παρισίων. Ἡ πληρωμὴ τῶν Ὁμολογιῶν τούτων εἶναι ἐγγυημένη μὲ ὑποθήκην Γαλλικῆς προσόδου (Rente) καὶ ἐπομένως ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, εἰσὶν δὲ πληρωτέαι ἀνυπερθέτως ἑκάστη μὲ φράγκα **100** δυνάμει τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτησίων κληρώσεων ἢ προεξοφλήσεων. Τοιουτοτρόπως καὶ οἱ μὴ εὐνοηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης πελάται τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» δὲν χάνουσι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ πρὸς ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντα χρήματα, καθότι ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἑνὸς ἔτους, κτλ. καὶ τὸ ἀργώτερον ἐντὸς 45 ἐτῶν (δυνάμει τῶν προεξοφλήσεων) θὰ λάβουν ἀνυπερθέτως τὰ χρήματά των.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος **1882 ἐκτελέσῃ** ἰδιαιτέρως **δύο** κληρώσεις τὴν **1ην Ἀπριλίου** καὶ τὴν **1ην Ὀκτωβρίου**, εἰς τὰς ὁποίας ἐνοεῖται ὅτι θὰ λάβωσι μέρος **μόνον αἱ δωρεὰν παρ' αὐτῆς δοθεῖσαι** ὁμολογίαι τῆς ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANCIÈRE** τῶν Παρισίων, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁποίων **1 τοῖς ο)ο θὰ τραβηχθοῦν εἰς ἑκάστην κλήρωσιν** δηλαδὴ ἐὰν τὴν 31 Μαρτίου τὸ σύνολον τῶν δωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται π. χ. **1966** ὁμολογίας, εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ἀπριλίου θὰ κληρωθοῦν **20** ὁμολογίαι ἐπίσης ἐὰν τὴν 30ην Σεπτεμβρίου 1882 τὸ σύνολον τῶν παρ' ἡμῶν παραχωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται λ. χ. εἰς 2235 εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου θὰ κληρωθοῦν **22** ὁμολογίαι. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν πελατῶν μας **τοὐλάχιστον** εἷς τοῖς **100** κατ' ἔτος θὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως τὰ δι' ἀγορὰν γραμματίων χρήματά του καὶ τοῦτο ἀδιακρίτως εἴτε κερδίζει εἴτε ὄχι εἰς τὸ Λαχεῖον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τακτικὴν κλήρωσιν τῆς 10 Αὐγούστου 4 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πελατῶν μας ηὐνοήθησαν ὑπὸ τῆς τύχης. Τούτων δύο μόνον εὐηρεστήθησαν νὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των. Ὁ Κύριος Γεωρ. Περσάκης διευθυντὴς τοῦ Τηλεγραφείου εἰς Πύργον καὶ ὁ Κύριος Χρ. Α. Ριγόπουλος εἰς Πάτρας.
29—20

Τυπογραφεῖον «ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ»

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.........	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ............	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Α'.—Αριθμος 1096

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 27 Νοεμβρίου 1881 — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δ. Ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

Δὲν ἔχει τις ἀνάγκην μεγάλης προορατικότητος, ὅπως κατανοήσῃ ἐκ τῶν διαφόρων πολιτικῶν γεγονότων καὶ τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ἐπικρατοῦντος ὀργασμοῦ, ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς παραμονὰς συμβάντων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον προσεχῶν. Ὑπερτριετὴς πεῖρα κατέδειξεν ἀρκούντως τὰ ἐλαττωματικὰ καὶ τρωτὰ μέρη τῆς Βερολινείου συνθήκης, ἥτις ὄχι μόνον ἀνίκανος ἀπεδείχθη εἰς ἐπιτέλεσιν διαρκοῦς ὁπωσδήποτε καταστάσεως πραγμάτων, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὡς ἁπλοῦν ἐπίχρισμα τῶν ῥωγμῶν, ἃς διήνοιξεν ὁ τελευταῖος ἀνατολικὸς πόλεμος. Ἀληθῶς πολλαὶ τῶν διατάξεων τῆς Βερολινείου συνθήκης ἐξετελέσθησαν, καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις ἴσως, ὅτι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔργον τοῦ Βήκονσφηλδ ἐπεραίωσε τὸν προορισμόν του, ἐὰν μὴ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῆς Βερολινείου Συνθήκης ἀνεφύοντο ζητήματα, τῶν ὁποίων ἡ λύσις δὲν φαίνεται οὔτε εὔκολος, οὔτε ἄνευ διεθνῶν περιπλοκῶν. Αὐταὶ αὐταὶ αἱ συνεντεύξεις τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τοῦ βορρᾶ, εἰς ἃς τελευταίως προσεχώρησε καὶ ὁ τῆς Ἰταλίας βασιλεὺς, ἡ στάσις τοῦ κ. Γλάδστωνος ἀπέναντι τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ ἀνάρρησις εἰς τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Γαμβέττα, ἐξ ἧς προεικάζεται στενοτάτη προσέγγισις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, καταδεικνύουσιν ἐμφανῶς, ὅτι εἴμεθα μακρὰν ἔτι τῆς εὐτυχοῦς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἠδύνατό τις νὰ παρῳδήσῃ τὸ δι' αὔριον τὰ σπουδαῖα. Ἀπεναντίας μάλιστα καὶ τὸ ζήτημα τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Ρωσσίαν, καὶ ἡ ἀγγελθεῖσα ἀπόφασις τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἵνα στρατολογήσῃ τοὺς κατοίκους Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, ἣν ἐρρωμένως πολεμεῖ δι' ἀλλεπαλλήλων διακοινώσεων ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις, καὶ ἡ ἔκρυθμος καὶ ἀνώμαλος κατάστασις τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου κρατύνουσι τὴν πεποίθησιν εἰς προσεχῆ γεγονότα.

Ὁ λόγος τοῦ βασιλέως Καρόλου δι' οὗ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ρωμουνικῆς βουλῆς παρήγαγε καὶ ἕτερον πολιτικὸν ζήτημα, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα κινοῦσι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν περιέργειαν, ἀφοῦ ἡ τολμηρὰ φράσις τοῦ βασιλέως Καρόλου τοσοῦτον ἐξώργισε τοὺς ἐν Πέστῃ καὶ Βιέννῃ δημοσιογράφους καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ διακόψῃ ἡ μοναρχία τῶν Ἀψβούργων τὰς μετὰ τοῦ νεαροῦ βασιλείου σχέσεις, ἀνακαλοῦσα τὸν ἐν Βουκορεστίῳ πρεσβευτὴν αὐτῆς. Εἰς τὰς Αὐστριακὰς ἀξιώσεις, ἵνα ἐν τῇ διεθνεῖ τοῦ Δουνάβεως ἐπιτροπῇ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐστροουγγαρίας προεδρεύῃ καὶ ἔχῃ τὴν νικῶσαν ψῆφον ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς Κάρολος ὑποσχόμενος τῇ Ρωμουνικῇ ἀντιπροσωπείᾳ ὅτι δὲν θέλει ὑπογράψει συμφωνίας, «αἵτινες θὰ ὑπέτασσον τὴν ἀπὸ τῶν Σιδηρῶν Πυλῶν ἄχρι Γαλαζίου ναυτιλίαν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπιρροὴν μιᾶς καὶ μόνης δυνάμεως.» Ἡ ἀνάγνωσις τῆς περικοπῆς ταύτης δυσάρεστον ἐποίησεν ἐντύπωσιν καθ' ὅλην τὴν Αὐστροουγγαρίαν καὶ ὁ τύπος ἅπας ῥαγδαίως ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ὑπουργείου Βρατιάνου, κατερχόμενος μάλιστα εἰς ἀπειλὰς καὶ διακηρύττων ὅτι ἡ Ρωμουνικὴ αὐτὴ ὑπεροψία ὀφείλει νὰ τιμωρηθῇ παραδειγματικῶς καὶ λάβῃ τὰ προσήκοντα μαθήματα περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον διαγωγῆς αὐτῆς ἀπέναντι τῶν ἀξιώσεων τῆς Αὐστροουγγαρίας. Εἰς ὅλα ταῦτα οἱ Βιενναῖοι δημοσιογράφοι ἐνορῶσι τὸν δάκτυλον τοῦ κ. Γλάδστωνος διότι ἄλλως ἀποροῦσι πῶς ἦτο δυνατὸν τὸ μικρὸν ἐκεῖνο κράτος νὰ μετέρχηται τοιαύτην προκλητικὴν γλῶσσαν κατὰ τοῦ γείτονος κολοσσοῦ. Δι' ἡμᾶς ἡ διαγωγὴ τῆς Ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἓν ἔχει τὸ οὐσιῶδες, ὅτι τρανῶς ἀποδεικνύει τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπίρρωσιν τοῦ ἐκεῖθεν τοῦ Δουνάβεως βασιλείου καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ πρόοδον ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν ἐθνῶν. Εἴτε ἐκ τῆς ἐπιγνώσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς Ρωμουνίας συνέταξε τὴν περιλάλητον περικοπὴν ὁ βασιλεὺς Κάρολος, εἴτε παρακινούμενος καὶ ἐνθαρρυνόμενος ὑπὸ τῆς πολιτικῆς φίλων δυνάμεων, δὲν δύναται ἢ νὰ προκαλέσῃ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια διότι καὶ αἱ δύω περιπτώσεις δεικνύουσιν ἐναργῶς ἢ ὅτι ἡ Ρωμουνία θεωρεῖ ἑαυτὴν ἰσχυρὰν εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ δικαίου της, ἢ ὅτι οἱ κυβερνῆται αὐτῆς διὰ τῆς πολιτικῆς των περινοίας κατώρθωσαν νὰ ἑλκύσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν διπλωματῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ εἰσαχθῶσιν ἐντὸς τῆς εὐρωπαϊκῆς χορείας.

Ὅταν ἀναλογίζηταί τις ταῦτα, ἀναγκάζεται νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸ πεπρωμένον καὶ τὴν τύχην, διότι ἀξιοθρήνητον ἀληθῶς παρουσιάζει ὄψιν ἡ θέσις τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατάστασιν κρατῶν, τὰ ὁποῖα, καίπερ μὴ ἐγκλείοντα ἐν ἑαυτοῖς οὔτε ἐκπολιτιστικὰ στοιχεῖα, οὔτε ἐνδόξους σελίδας παρελθόντος, ηὐτύχησαν ὅμως νὰ κυβερνηθῶσιν ὑπὸ ἀνθρώπων, οἵτινες παντὶ τρόπῳ εἰργάσθησαν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς νέας πατρίδος των καὶ πρῶτοι ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ ἔλαβον τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς εἰς τὴν Πλεύναν καὶ εἰς τὴν Γριβίτσαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΜΟΝΑΧΟΥ

Ὁ ἐν Μονάχῳ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 16)28 Νοεμβρίου.

Πολλὰ ἢ σπουδαῖα νέα ὅπως ἀναγγείλω ὑμῖν σήμερον ἐντεῦθεν δὲν ὑπάρχουσιν, ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, γράφω τὰ ἑξῆς:

Τῇ 17ῃ μεσοῦντος ἤρξατο, ὡς γνωστὸν, τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ἡ γερμανικὴ δίαιτα· ὁ βασιλικὸς λόγος ἐνεποίησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ ὑπὸ πασῶν τῶν ἐφημερίδων ἐγκωμιάσθη, ὁ αὐτοκράτωρ ὅμως ἀπῆν, διότι, ὡς γινώσκετε, ἀσθενεῖ· ἐπίσης ἀσθενεῖ καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ αὐτοκράτειρα, ἥτις καὶ ποιεῖται τὰς διατριβὰς ἐν Koblenz. Ἐν τῇ γερμανικῇ διαίτῃ ἐσυζητήθη ὁ προϋπολογισμὸς καὶ εὑρέθη ἔλλειμμα 12 ἑκατομμυρίων· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ οἰκονομικῶν τοῦ κράτους, ἐπίσης ἔχει ἔλλειμμα 10 ἑκατομμυρίων, κατὰ τὰς ἐφημερίδας, καὶ ἡ Ὀλλανδία. Ἕτεραι γερμανικαὶ εἰδήσεις εἰσίν· πρῶτον, ὅτι ὁ ἀρχιγραμματεὺς Βίσμαρκ προσεκάλεσε τὸν ἐν Αὐγούστῃ μεγαλέμπορον φωσφόρων ξύλων κ. Buz, ὅπως πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ἐπερχομένης τοῖς ἐργάταις βλάβης καὶ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα, καὶ δεύτερον, ὅτι αἱ πόλεις Ἀρβοῦργον καὶ Ἀλτόνη εὑρίσκονται ἐν καταστάσει πολιορκίας, ἕνεκα τῶν ἐν αὐταῖς λαμβανουσῶν χώραν ταραχῶν τῶν κοινοκτημόνων. Ἐπειδὴ μάλιστα δὲν ἔχομεν πολλὰ νὰ εἴπωμεν ἐκ Γερμανίας, δυνάμεθα νὰ ἐξέλθωμεν ὀλίγον αὐτῆς καὶ νὰ ῥίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὴν πλησίον χώραν, τὴν Ἑλβετίαν. Ἐν Βέρνῃ ἀπερρίφθη ἡ πρότασις πρὸς ἐκ νέου εἰσαγωγὴν τῆς θανατικῆς ποινῆς διὰ 115 ψήφων κατὰ 88. Πρέπει νὰ συγχαρῶμεν βεβαίως τῇ Βέρνῃ ἐπὶ τοιούτῳ γεγονότι· ἀπηλλάχθη ποινῆς, ἥτις, ἐκτὸς ὅτι κινεῖ τὴν φρίκην πάσης εὐαισθήτου καρδίας, ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν πλείστων νεωτέρων ἐπιστημόνων, ποινῆς, ἥτις στερεῖται πάντων τῶν προσόντων τῆς ποινῆς, πρὸ πάντων τοῦ ἐπανορθωτικοῦ.

Ὡς κορωνὶς τῶν ἀξιολόγων ἔργων περὶ παγκοσμίου ἱστορίας, ἅτινα ἡ Γερμανία κατέχει, καὶ ὡς τρίτον συμπληρωτικὸν πρόσωπον τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης τριάδος Γερμανῶν ἱστορικῶν, παγκόσμιον γραψάντων ἱστορίαν, ἧς τὰ δύο ἕτερα πρόσωπα εἰσὶν ὁ Schlosser καὶ ὁ Ranke, περὶ ὧν, ἐν οἰκείῳ χρόνῳ, ἐν τῇ κερκυραϊκῇ ἐφημερίδι «Ῥήγας ὁ Φερραῖος» ἔγραψα, ἱστορήσας καὶ τοὺς βίους αὐτῶν, παρουσιάζεται νῦν, μνημεῖον καὶ κτῆμα ἐς ἀεὶ, ἡ παγκόσμιος ἱστορία, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ ἐν Εἰδελβέργῃ καθηγητοῦ, περιφήμου πολιτειολόγου καὶ ἱστορικοῦ Οὐλιέλμου Oncken, τῇ συνεργείᾳ πολλῶν λογίων, ἐν οἷς διαπρέπουσι τὰ ὀνόματα τοῦ διαπρεποῦς νομομαθοῦς καὶ ποιητοῦ Felix Dahn, τοῦ γνωστοῦ ἱστορικοῦ Flathe, τοῦ Kapp, Philippson, τοῦ ἱστορικοῦ Ruge καὶ τοῦ φιλολόγου Stern· τὸ ἔργον ἔσται λίαν ἐκτενὲς καὶ σύγκειται μᾶλλον ἐκ μονογραφῆς λίαν γλαφυρᾶς ὡς ἐπίσης καὶ ἐπιστημονικῶς γεγραμμένης· εὐχόμεθα, ἵνα ἀναλάβῃ τις τῶν παρ' ἡμῖν τὴν μετάφρασιν, ἀφ' οὗ τοι-

72=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=72

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ
ΦΑΝΤΙΝΑ — ΑΝΤΕΠΙΦΟΡΑ

Γινώσκομεν ὅτι ὁ Ἰαβέρης, [illegible]

[illegible]

νεται ἐπὶ τοῦ αὐχένος, εὑρίσκετο ὑπὸ τὸ ὠτίον του σημεῖον τοῦτο μεγάλου ἐσωτερικοῦ ἀναβρασμοῦ.

Ἐρχόμενος, εἶχε παραλάβει ἐκ τοῦ πλησιεστέρου στρατιωτικοῦ σταθμοῦ ἕνα λοχίαν καὶ τέσσαρας στρατιώτας καὶ τού- [illegible]

[illegible]

καθήκοντος, εἶνε πράγματα ἅτινα δύνανται μὲν νὰ φανῶσιν ἀποτρόπαια, ὅταν ὑπόκηνται εἰς ἀπάτην, ἔχουσι δέ τι μεγαλεῖον καὶ ἀποτρόπαια.

Δ'.

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΑΝΑΚΤΑ ΤΑ ΕΑΥΤΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ἡ Φαντίνα δὲν ἐπανεῖδε τὸν Ἰαβέρην [illegible]

[illegible]

αὐτὴν ἔχομεν ἔλλειψιν παγκοσμίου ἱστορίας, τῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας καὶ ὠφελίμου, καὶ ἀφ' οὗ εἶναι δύσκολον καὶ σχεδὸν ἀδύνατον τώρα νὰ γίνῃ ἐν Ἑλλάδι πρωτότυπον ἔργον ἄξιον λόγου.

Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ὁμιλοῦσι συχνάκις περὶ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ τῶν διὰ τῶν Γερμανῶν κατορθωθεισῶν. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἰαπωνίας Ὑεδῷ, τῇ νῦν Tomo καλουμένῃ, ὑπάρχει πανεπιστήμιον, ἐν ᾧ πολλοὶ ξένοι διδάσκουσιν ἐν ἀγγλικῇ γλώσσῃ, ἐσχάτως ὅμως οἱ λοιποὶ ξένοι ἀπεσύρθησαν καὶ ἔμειναν μόνον οἱ Γερμανοὶ καθηγηταὶ μετὰ τῶν ἰθαγενῶν, τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ πρόοδος τῆς Ἰαπωνίας, ὥστε μετὰ παρέλευσιν χρόνου οὐ πολλοῦ δὲν θὰ ἔχει πλέον ἀνάγκην οὐδὲ τῶν Γερμανῶν καθηγητῶν καὶ τὸ πανεπιστήμιον αὐτῆς θὰ φωτίζηται μόνον ὑπὸ Ἰαπώνων ἐπιστημόνων. Εἶναι πράγματι πανθομολογουμένη ἡ πρόοδος τῆς Ἰαπωνίας, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς Κίνας, καὶ τοῦτο ὀφείλεται βεβαίως κατὰ μέγα μέρος τῇ Γερμανίᾳ· αὐτὴ ἐνήργησεν ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν γραμμάτων ἐν ταῖς χώραις ταύταις, αὐτὴ φωτίζει σήμερον ἐν τοῖς πανεπιστημίοις αὐτῆς πλείστους Σίνας καὶ Ἰάπωνας, οἵτινες πορευόμενοι οἴκαδε διασπείρουσι τὰ γερμανικὰ φῶτα. Ὁ κόσμος ὅλος φωτίζεται, εἴθε ἡ ἀντανάκλασις τοῦ φωτὸς τούτου φωτίσῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα! Οὐχὶ βεβαίως, διότι στερεῖται φώτων, ἀλλὰ διότι ἐνίοτε ἔχουσι ταῦτα ἀνάγκην ἐλαίου.

Ο.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Χθὲς ἐγένετο καὶ πάλιν μακρὸν καὶ πολύωρον ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου ἦτο τὸ ἐσχάτως ἀναφυὲν ζήτημα τῶν ταχυδρομείων. Οἱ ἐν Εὐρώπῃ θεωροῦσι τὸ ζήτημα λελυμένον καὶ οὐδαμῶς μὴ ἀμφιβάλλητε ὅτι καὶ ἡ κυβέρνησίς μας τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην, ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον πρέπει νὰ φενακισθῇ, νὰ ἐμπαιχθῇ καὶ ἡ κατάλληλος στιγμὴ εὑρέθη ὑπὸ τῶν ὑπουργικῶν φύλλων, ἅτινα καθ' ἑκάστην διασαλπίζουσι ἓν ὑπουργικὸν συμβούλιον, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ συρμὸς τῶν τοιούτων παιγνιδίων, πολλάκις ἐπαναληφθέντων παρῆλθε.

— Ἐγένετο ἐν Βόλῳ τὴν 20 Νοεμβρίου μετὰ ἀρχιερατικὴν ἱεροτελεστίαν ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ αὐτόθι πρωτοδικείου.

— Ὁ διδάκτωρ κ. Ἐρν. Σιοῦμαν, ἀνταποκριτὴς εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος ἔλαβε τὴν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

— Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Ἄνδρου πρόγραμμα τοῦ κ. Κ. Ἀργυροπούλου, ὅστις ἐκ τῶν καλλίστων καὶ εὐπαιδεύτων νέων ἔδωκε δείγματα τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν ἀμφορεῖται. Νομίζομεν ὅτι οἱ ἐκλογεῖς Ἄνδρου δὲν δύνανται ἢ νὰ περιβάλλωσι τὸν κ. Ἀργυρόπουλον διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των ἐκλέγοντες αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν των ἐν τῇ Ἑλληνικῇ βουλῇ.

— Ὁ δῆμος Μαντινείας διῃρέθη εἰς δύω, καθὰ γράφουσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, καὶ τοῦτο ἵνα ὑπερνικήσωσιν οἱ ὑποψήφιοι τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκογάς. Ὁ εἷς ἐκ τῶν νέων τούτων δήμων ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς χωρίου.

— Λέγεται ὅτι ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπεφασίσθη ἵνα ὁ συνοικισμὸς τῶν Κρητῶν ἐν τῷ δήμῳ Ἀδάμαντος τῆς νήσου Μήλου ἀποστείλῃ ἕνα βουλευτὴν κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

— Σήμερον γενομένης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ ἄρτι διορισθέντος καθηγητοῦ Σ. Κωνσταντινίδου συνέβησαν καθὰ ἐμάθαμεν ἀδικώταται σκηναί. Ὁ καθηγητὴς ἀπεδοκιμάσθη κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐπέπεσον δὲ κατὰ τῶν ἀποδοκιμαζόντων διάφοροι φέροντες ὅπλα οἷον μαγκοῦρας μαχαίρας καὶ ρεβόλβερ. Ἀγνοοῦμεν περαιτέρω λεπτομερείας ἀλλὰ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θέτομεν τὴν ἐρώτησιν: μήπως ὁ κ. καθηγητὴς εἶχε παρασκευάσει τὴν ἄμυναν ταύτην; Περιμένομεν ἀπάντησιν ἄμεσον, διότι πρέπει ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ βεβαιωθῇ ἐὰν τοιουτοτρόπως εἰσέρχονται οἱ κ.κ. καθηγηταὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

— Εὐσπλαγχνία, πρὸς Θεοῦ! Ἐνῷ τόσαι ἅμαξαι κατεσκευάσθησαν διὰ τοὺς κ. κ. ἀξιωματικούς, δὲν ὑπάρχει μία κἂν καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον μεταφορὰν τῶν ἀσθενῶν στρατιωτῶν; Χθὲς εἴδομεν ἀσθενεῖς στρατιώτας πεζῇ ἐν ὅλῃ ἐκείνῃ τῇ βροχῇ μεταφερομένους εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἐκ τοῦ Στρατῶνος τοῦ Ἱππικοῦ, ἐμάθομεν δ' ὅτι πολλοὶ αὐτῶν ἔπασχον πλευρίτιδα. Αὕτη ἡ σκληρότης πλέον ὑπερβαίνει πᾶν ὅριον.

— Ἐκδίδεται προσεχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ξένου φυλλάδιον ὑπὸ τὸν παράδοξον τίτλον «οἱ Χρυσοκάνθαροι βουλευταὶ καὶ αἱ ἀχύρινοι ἑταιρίαι των». Καθὰ ἐκ τοῦ τίτλου του φαίνεται, θὰ ἀνάγηται εἰς τὴν ἐν Σύρῳ παρασκευαζομένην μεγάλην ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν.

— Κατὰ τὴν «Πατρίδα» ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Ἑρμουπόλεως κίνησις ἐξακολουθεῖ ζωηρά. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑβδομάδος ἀφίκοντο ἐπίσης καὶ τὰ ἑξῆς·

Τρίτη.—Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Φουρτοῦνα» τῆς ἑταιρίας «Μικρὰ Ἀσία» ἐκ Καλύμνου μὲ 301 δέματα διάφορα.

Τετάρτη.—Αἰγυπτιακὸν ἀτμόπλουν «Βεχέρα» ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ διάφορα.

Πέμπτη.—Γαλλικὸν ἀτμόπλουν «Ἄβα» ἐκ Μασσαλίας μὲ 1593 δέματα διάφορα. Ρωσσικὸν ἀτμόπλουν «Ρωσσία» ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μὲ δέματα 1000 διάφορα. Ἀγγλικὸν ἀτμόπλουν «Ἀρκαδία» τῆς ἑταιρίας Παπαγιάννη ἐκ Λίβερπουλ μὲ 2000 δέματα διάφορα.

— Ἐν τῇ νέᾳ γερμανικῇ Βουλῇ συμβαίνουσι θορυβώδεις σκηναὶ καὶ συγκρούσεις τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως, ἀναμιμνήσκουσαι τὰ βουλευτικὰ ἐν Πρωσσίᾳ ἐπεισόδια τοῦ 1860—1866. Οἱ βουλευταὶ παντοίων ἀποχρώσεων ὀνειδίζουσι τῷ Βίσμαρκ ἀντισυνταγματικὴν αὐθαιρεσίαν· οὗτος δὲ διατείνεται, ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἀντίπαλοί του διαιροῦνται εἰς δέκα διάφορα καὶ ἀλλήλοις πολέμια κόμματα, ἐξ ὧν οὐδὲν θέλει, οὔτε τολμᾷ νὰ συμμετάσχῃ τῆς κυβερνήσεως, αὐτὸς ἀναγκάζεται νὰ μετέλθῃ τὴν πολιτικὴν οὐχὶ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ τοῦ αὐτοκράτορος, ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Περίεργον εἶναι, ὅτι ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς καὶ πολιτικοῖς σχεδίοις του ἔχει τώρα ὁ Βίσμαρκ συμμάχους τοὺς ἐκ τοῦ κέντρου καὶ ἄλλους κληρικόφρονας, οὓς ἀπηνῶς κατεδίωξεν ὅλην δεκαετίαν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς «δὲν κατέβη εἰς Κανόσαν» ὅπως αἰτήσῃ τὸν Πάπαν συγγνώμην· ἀλλ' ἡ πρὸς τοὺς παπίζοντας διαλλαγή του ὑπεμφαίνει μὲν τὴν παῦσιν τοῦ ἐν Πρωσσίᾳ ἀγῶνος Κράτους καὶ Ἐκκλησίας, συνδυάζεται δὲ πρός τινα ἐν τῷ κρυπτῷ διενεργούμενα, μέλλοντα ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ νὰ καταπλήξωσι πολλούς. Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι ὁ διπλωμάτης Πάπας Λέων ΙΓ' ἀπαιτεῖ νὰ λάβῃ πάλιν τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, οὐχὶ ἐφ' ὅλης τῆς πρόσθεν παπικῆς ἐπικρατείας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς πόλεως Ρώμης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς· ἵνα δὲ πιέσῃ τὴν Ἰταλίαν, ἐρωτᾷ ἐπισήμως Ἀγγλίαν, Αὐστρίαν, Γερμανίαν, ἂν θὰ ἐτύγχανε προστασίας, ἀπερχόμενος ἐκ Ρώμης εἰς Μελίτην, Σαλισβοῦργον ἢ Φοῦλδαν. Κατὰ πόσον ἔχονται ἀληθείας τὰ θρυλήματα ἢ κατὰ πόσον ἐλπίζει ὁ Πάπας, ὅτι θὰ τύχῃ τοῦ ποθουμένου, ἄδηλον. Ἴσως ἡ ὑπόθεσις ὅλη εἶναι στρατήγημα, καλύπτον ἄλλους γερμανικοὺς σκοπούς. Ἐντεῦθεν φαίνεται, ὅτι ὁ Βίσμαρκ ὑπολαμβάνει ἀκίνδυνον τὴν εἰς Γερμανίαν μετάθεσιν τῆς παπικῆς Καθέδρας· θὰ ἐχορήγει ἄσυλον, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ ἐπολέμει ὑπὲρ τῆς κοσμικῆς τοῦ Πάπα ἀρχῆς.

— Αἱ ἐν Πετρουπόλει ἐφημερίδες ἀποκρούουσι λίαν ἐντόνως τὴν καταγγελίαν τοῦ «Χρόνου» ὅτι αἱ περὶ πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως ἀπᾴδουσι πρὸς τὴν βερολίνειον συνθήκην «Ἡ Ρωσσία (λέγουσι) δὲν ὑπεκίνησε πρώτη αὐτὴ τὸ ζήτημα περὶ κανονισμοῦ τῶν χρεῶν τῆς Τουρκίας, πᾶν ἄλλο δὲ ἐβουλεύετο ἢ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς χρηματικὰς αὐτῆς ἀπαιτήσεις δι' ἰδιαιτέρων διαπραγματεύσεων. Ὁ «Χρόνος» παρεκκλίνει τῆς εὐθείας ὁδοῦ, οὐδαμῶς δὲ ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῶν ὁμολογιούχων, ἐνθαρρύνων τὴν Ὑψηλὴν Πύλην εἰς ἀντίστασιν κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ρωσσίας.

— Κατ' αὐτὰς ἐγένετο ὑπό τινος Πολωνοῦ, ὀνόματι Σαγκόβσκη, ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Τσερεβίν, ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν. Ὁ στρατηγὸς ὑπέστη ἐλαφρὸν μώλωπα ἐν τῷ βραχίονι, κατώρθωσε δὲ νὰ συλλάβῃ τὸν κακοῦργον.

— Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Βερολίνῳ διωρίσθη ἀντὶ τοῦ Σαὶν-Βαλλιὲ ὁ βαρῶνος Κουρσέλ, διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ τμήματος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν. Ὁ Κουρσέλ, σπουδάσας τὰ νομικὰ ἐν τοῖς γερμανικοῖς πανεπιστημίοις τῆς Βόνης καὶ τῆς Ἀϊδελβέργης, φημίζεται ὡς εἰδήμων τῶν γερμανικῶν πραγμάτων.

— Ἀθορύβως ἐγένετο μέγα βῆμα πρὸς τὴν ἕνωσιν τῆς Ἀν. Ρωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας. Δι' ἀποφάσεως τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἡ ἐξ Ἀν. Ρωμυλίας εἰσαγωγὴ ἀπηλλάγη παντὸς τέλους, ἐξῃρέθησαν δὲ μόνον οἱ καπνοί, τὰ οἰνοπνεύματα καὶ τὸ ἅλας. Ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος ἀνεμνήσθη, φαίνεται, ὅτι τὴν γερμανικὴν ἕνωσιν προπαρεσκεύασεν ὁ τελωνιακὸς Σύνδεσμος. Ταῦτα κατὰ τὴν «Νέαν Ἡμέραν».

— Ἀναγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῇ 18/30, ὅτι εἰς ἀπάντησιν τῆς διακοινώσεως τῆς Πύλης, ἥτις ἀπήτησε νὰ ἀλλοιωθῇ τὸ ἑλληνοτουρκικὸν σύνορον μεταξὺ Ἀναλήψεως καὶ Νεζεροῦ, ἐδήλωσαν οἱ πρέσβεις τῶν μεγάλων δυνάμεων ὅτι ἀποκρούουσι πᾶσαν συζήτησιν ἐπὶ ζ η τ ή μ α τ ο ς τ ε λ ε ι ω μ έ ν ο υ, προσεκάλεσαν δὲ τὴν Πύλην νὰ πράξῃ συνῳδὰ τῇ ὁμοφώνῳ ἀποφάσει τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐμήνυσε πρὸς τὰς δυνάμεις ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαι αἱ δίκαι τῶν ἐν Τουρκίᾳ διατριβόντων ἀλλοδαπῶν θὰ κρίνωνται ὑπὸ τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων. Προσέτι ἀπειλεῖ ἡ Πύλη ὅτι θὰ κλείσῃ ἅπαντα τὰ ἐν τῷ τουρκικῷ κράτει ξένα ταχυδρομεῖα.

Πρὸς ποῖον ἀπέτεινεν ὁ Ἰαβέρης τοιαύτην ἐπιτακτικὴν καὶ βάναυσον κλῆσιν; Πρὸς μόνην αὐτήν. Ἤρξατο νὰ τρέμῃ.

Τότε δὲ εἶδέ τι ἀνήκουστον· τόσον ἀνήκουστον, ὥστε οὔτε ἐφαντάσθη πώποτε παρόμοιόν τι, οὐδ' εἰς τὰς δεινοτέρας τοῦ πυρετοῦ της ἐξάψεις, ὅτε συνέβαινε νὰ φρενιτιᾷ. Εἶδε τὸν Ἰαβέρην συλλαμβάνοντα τὸν κύριον δήμαρχον ἀπὸ τοῦ τραχήλου· εἶδε τὸν κύριον δήμαρχον κλίνοντα τὴν κεφαλήν. Τὴν ἐφάνη ὅτι ὁ κόσμος ἀνετρέπετο.

Ὅτι πραγματικῶς ὁ Ἰαβέρης εἶχε συλλάβει τὸν Ἀγιάννην ἀπὸ τοῦ τραχήλου.

— Τὸν κύριον δήμαρχον! ἀνέκραξεν ἡ Φαντίνα.

Ὁ Ἰαβέρης ἀνεκάγχασεν· ἔβαλε τὸν φρικώδη του ἐκεῖνον γέλωτα, καθ' ὃν ἐξεχώνοντο ὅλοι του οἱ ὀδόντες. — Δὲν ἔχει πλέον κύριον δήμαρχον ἐδῶ μέσα! εἶπε.

Ὁ Ἀγιάννης δὲν ἐπειράθη ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦ τραχήλου του τὴν χεῖρα ἥτις ἐκράτει αὐτόν. Μόνον εἶπε, — Ἰαβέρη.

Ὁ Ἰαβέρης τὸν διέκοψε· — Κύριε ἐπόπτα, νὰ μὲ λές.

— Ἄκουσε, ὑπέλαβεν ὁ Ἀγιάννης· ἰδιαιτέρως ἤθελα νὰ σοῦ ὁμιλήσω.

— Δὲν ἔχει ἰδιαιτέρως! λέγε μου δυνατά! δυνατά! ἀπεκρίθη ὁ Ἰαβέρης· εἰς ἐμὲ φανερὰ ὁμιλοῦν!

Ὁ Ἀγιάννης, πάλιν χαμηλῇ τῇ φωνῇ, — Μίαν χάριν ἔχω νὰ σοῦ ζητήσω...

— Σὲ λέγω νὰ ὁμιλῇς δυνατά.

— Ἀλλ' αὐτὸ ὅπου θὰ εἰπῶ, εἶνε χρεία μόνος σὺ νὰ τὸ ἀκούσῃς...

— Ἀδιάφορον! δὲν ἀκούω τίποτε.

Ὁ Ἀγιάννης ἔκυψε πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν εἶπε ταχέως καὶ χαμηλῇ φωνῇ. — Τρεῖς ἡμέραις χάρισέ μου! Τρεῖς ἡμέραις, διὰ νὰ πάγω νὰ φέρω τὸ παιδὶ αὐτῆς τῆς δυστυχοῦς γυναικός! Νὰ πληρώσω ὅ,τι ἔξοδον ἀπαιτεῖται. Καὶ συνόδευσέ με, ἂν θέλῃς.

— Τί! μὲ τὰ σωστά σου; ἀνέκραξεν ὁ Ἰαβέρης. Δὲν σὲ εἶχα διὰ τόσον ἀνόητον. Νὰ σὲ δώσω τριῶν ἡμερῶν καιρόν, διὰ νὰ φύγῃς! Θὰ πᾷς διὰ τὸ παιδί της! αὐτῆς! αὐτῆς! Χά! χά! Αὐτὸ δα εἶνε καὶ ἂν ἦναι!

Ἡ Φαντίνα ἀνεσκίρτησε. — Τὸ παιδί μου; ἀνέκραξε. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἐδῶ τὸ παιδί μου! Ὁσία μου ἀδελφή, ποῦ λοιπὸν εἶνε ἡ Τιτίκα μου; Θέλω τὸ παιδί μου! Κύριε Μαγδαληνῆ! κύριε δήμαρχε!

Ὁ Ἰαβέρης ἔκρουσε τὸν πόδα του κατὰ γῆς. — Τώρα καὶ ἡ ἄλλη! εἶπε. Θὰ σιωπήσῃς, διαβόλισσα καὶ σύ! Μωρέ, τί τόπος! οἱ κατεργαραῖοι νὰ γίνωνται δήμαρχοι, καὶ αἱ πόρναις νὰ 'βρίσκουν περιποιήσεις ὡς νὰ ἦταν κοντέσσαις! Ἄ, πλὴν ἐτελείωσε! Θ' ἀλλάξουν πλέον αὐτὰ ὅλα· ἦταν καιρὸς πλέον!

Ἰδὼν δὲ ἀτενῶς τὴν Φαντίναν, καὶ συλλαβὼν πάλιν τὸν Ἀγιάννην ἀπὸ τοῦ λαιμοδέτου μετὰ τοῦ χιτῶνος καὶ ὁμοῦ τοῦ περιτραχηλίου, εἶπε πρὸς αὐτήν· — Σὲ λέγω ὅτι ἐδῶ δὲν ὑπάρχει πλέον κύριος Μαγδαληνῆς, καὶ οὔτε κύριος δήμαρχος· ὑπάρχει ἕνας κλέπτης, ἕνας λῃστής, ἕνας ἀπὸ μέσ' ἀπὸ τὰ κάτεργα, Γιάννης Ἀγιάννης ὀνομαζόμενος, καὶ εἶνε αὐτὸς ὅπου κρατῶ! ἰδοὺ τί ὑπάρχει!

Ἡ Φαντίνα ἠγέρθη μετὰ πόνου ἐπὶ τῶν ἀγκώνων της καὶ τῶν χειρῶν ἀμφοτέρων, ἠτένισε πρὸς τὸν Ἀγιάννην, ἠτένισε πρὸς τὸν Ἰαβέρην, ἠτένισε πρὸς τὴν καλογραῖαν, ἤνοιξε τὸ στόμα ὡς θελήσασα νὰ λαλήσῃ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ λάρυγγός της ἀνεδόθη ῥόγχος μόνον· οἱ ὀδόντες της ἔβρυξαν, ἔτεινεν ἀγωνιωδῶς τοὺς βραχίονας ἀνοίγουσα σπασμωδικῶς τὰς χεῖρας καὶ ζητοῦσά τι περὶ αὐτήν, ὡς ἄνθρωπος πνιγόμενος, ἔπειτα δ' ἔπεσε πάλιν διὰ μιᾶς ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου της. Ἡ κεφαλή της ἀπήντησε τὴν ἄνω τοῦ προσκεφαλαίου πλευρὰν τῆς κλίνης, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τοῦ στήθους της. Τὸ στόμα ἔμεινεν ἀνοικτόν· τὰ ὄμματα ἐστυλωμένα καὶ ἐσβεσμένα.

Ἦτο νεκρά.

Ὁ Ἀγιάννης τώρα ἔθεσε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ Ἰαβέρη, κρατούσης αὐτόν, καὶ ταύτην ἤνοιξεν ὡς θὰ ἤνοιγε παιδίου χεῖρα, καὶ — Ἐθανάτωσες τὴν γυναῖκα, τὸν εἶπε.

— Δὲν 'ξεύρω ἐγὼ ἀπ' αὐτά! ἀνέκραξεν ὁ Ἰαβέρης ὡς μαινόμενος· ἐγὼ ἐδῶ δὲν ἦλθα διὰ ν' ἀκούω σὺ τί θὰ μὲ εἰπῇς. Οἱ στρατιῶται εἶνε κάτω καὶ περιμένουν· ἐμπρὸς 'γλίγωρα, ἢ κράζω καὶ σοῦ δένουν τὰ χέρια.

Εἰς μίαν τῶν γωνιῶν τοῦ θαλάμου ἐκείνου ἔκειτο παλαιά τις κλίνη σιδηρᾶ, χρησιμεύουσα εἰς τὰς καλογραίας, ὁσάκις συνέβαινε ν' ἀγρυπνῶσιν εἰς ἐκεῖνο τὸ δωμάτιον. Ὁρμᾷ ὁ Ἀγιάννης πρὸς τὴν κλίνην ταύτην, ἧς οἱ κλειδώσεις ἦσαν σχεδὸν παραλελυμέναι, ἀποσπᾷ ὁλόκληρον τὴν κεφαλίδα της, πρᾶγμα εὔκολον εἰς μυῶνας ὁποῖοι ἦσαν οἱ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ἁρπάζει τὴν κυριωτέραν τῶν σιδηρῶν αὐτῆς ῥάβδων, καὶ ἀτενίζει πρὸς τὸν Ἰαβέρην.

Ὠπισθοχώρησεν ὁ Ἰαβέρης πρὸς τὴν θύραν ἔμφοβος.

Δὲν ἀφίνει ὁ Ἀγιάννης τὴν ῥάβδον, ἀλλὰ πλησιάζει ἡσύχως εἰς τὴν κλίνην τῆς Φαντίνης, καὶ ἐκεῖθεν στραφεὶς πρὸς τὸν Ἰαβέρην, — Σὲ συμβουλεύω, τὸν εἶπε διὰ φωνῆς μόλις ἀκουομένης, μὴ μὲ διαταράξῃς αὐτὴν τὴν στιγμήν·

Βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ Ἰαβέρης ἔτρεμε. Τὸν ἦλθε νὰ καταβῇ, νὰ κράξῃ τοὺς στρατιώτας, ἀλλ' ἐφοβήθη μὴ λάβῃ καιρὸν ὁ Ἀγιάννης καὶ δραπετεύσῃ. Ἔμεινε λοιπόν, ἔλαβε τὴν ῥάβδον του ἐκ τῆς ἄκρας της, καὶ στηρίξας τὴν ῥάχιν του ἐπὶ τῆς θύρας, προσεῖχεν εἰς πᾶσαν τοῦ Ἀγιάννη κίνησιν.

Ὁ Ἀγιάννης ἐστήριξε τὸν ἀγκῶνά του ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τῆς κλίνης, τὸ μέτωπον ἐπὶ τῆς χειρός του, καὶ ἔμεινε ὁρῶν τὴν Φαντίναν ἀκίνητον καὶ ἡπλωμένην. Ἔβλεπεν ἄφωνος, σύννους μέν, ἀλλ' ὡς οὐδὲν ἀναλογιζόμενος τῶν τῆς παρούσης ζωῆς πραγμάτων. Ἄλλο αἴσθημα δὲν ἐνέφαινε τὸ πρόσωπόν του, εἰμὴ ἀνέκφραστον οἰκτιρμόν. Μετά τινας τοιαύτας στιγμάς, κύψας πρὸς τὴν Φαντίναν, ἐλάλησέ τι μυστικῶς εἰς τὸ ὠτίον της.

Τί τὴν εἶπε; Τί ἆρά γε ὁ ἀποκεκηρυγμένος οὗτος ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν νεκρὰν ταύτην γυναῖκα; Τί οἱ λόγοι του ἐσήμαινον; Οὐδεὶς τῶν ζώντων τοὺς ἤκουσε· τοὺς ἤκουσεν ἆρά γε ἡ νεκρά; Οἱ ἄνθρωποι ἔχομεν πλάνας τινὰς ἀξίας συμπαθείας· ἴσως εἶνε αὗται καὶ ἀλήθειαι ὑπερφυεῖς. Τοῦτο ὅμως ὑπάρχει βεβαιότατον, ὅτι ἡ ὁσία Σεμπλιτία, ὁ μόνος αὐτόπτης μάρτυς τοῦ πράγματος, διηγήθη πολλάκις ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἀγιάννης ἐλάλησεν εἰς τὸ ὠτίον τῆς Φαντίνης, αὐτὴ διέκρινε καλῶς μειδίαμά τι ἀνεκλάλητον, ἐλθὸν εἰς τὰ ὠχρὰ ἐκεῖνα χείλη, καὶ εἰς τὰ ὄμματα, τὰ πλήρη θανατηρᾶς ἐκστάσεως.

— Ὁ «Βορρᾶς» τῶν Βρυξελλῶν γράφει τὰ ἑπόμενα ἐπὶ τῷ διορισμῷ τοῦ κόμητος Καλνόκη ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστροουγγαρίας. «Μαγιάροι, λέγει, καὶ Σλάβοι καὶ Γερμανοὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, καὶ ἐν Βιέννῃ δὲ καὶ ἐν Πέστῃ ἐνόησαν ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου εἶναι ἀναγκαῖον ν' ἀποσκορακισθῶσιν ὀνειροπολήματά τινα. Οὐ πρὸ πολλοῦ, κατὰ τὴν πρώτην μέθην τοῦ ἐπὶ τῇ αὐστρογερμανικῇ συμμαχίᾳ ἐνθουσιασμοῦ, ἐφαντάζοντο ὅτι οὐδὲν ἦτον ἁπλούστερον καὶ εὐχερέστερον τῆς ἐπ' ἄπειρον ἐπεκτάσεως ἐν Ἀνατολῇ καὶ ὅτι οὐδένα συνεπήγετο κίνδυνον ἡ ἀφύπνισις τῆς δυσπιστίας τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ καταπολέμησις τῶν συμφερόντων αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ σκέψις διεσκέδασε τὰς πλάνας ταύτας καὶ ἡ συνετὴ πολιτικὴ τοῦ βαρώνου Χάϋμερλε συνετέλεσε μεγάλως εἰς ὀρθοτέραν ἐκτίμησιν τῶν δεδομένων περιστάσεων. Ἡ ἐπελθοῦσα τροπὴ ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν πρόσφατον σύνοδον τῶν αὐστροουγγρικῶν ἐπιτροπῶν. Ἐπανειλημμένως ἀνεκηρύχθη ἐν αὐταῖς ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι ἀναγκαία τῇ μοναρχίᾳ, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ, ἐὰν μὴ ἀποσκορακισθῇ τὸ ὄνειρον τῆς ἐπεκτάσεως τῆς αὐστριακῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου καὶ ὅτι ἀρίστη ἐγγύησις εἰρήνης εἶναι ἡ μετὰ τῆς Ρωσσίας φιλία καὶ συνεννόησις. Ἡ αὐστριακὴ ἐπιτροπὴ ἐξέφρασε μάλιστα ῥητῶς τὴν εὐχὴν προσεγγίσεως τῇ Ρωσσίᾳ, ἡ δὲ οὐγγρικὴ ἐπιτροπή, καίπερ μὴ προβᾶσα αὐθορμήτως εἰς τοιαύτην διαδήλωσιν, δὲν ἀντέτεινεν, ὅτε ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως ἐξέθεσε τὰ πλεονεκτήματα τῆς προσεγγίσεως. Τὴν πολιτικὴν τῆς μετὰ τῆς Ρωσσίας φιλικῆς συνεννοήσεως δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπιτυχέστερον παντὸς ἄλλου, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῶν δύο χωρῶν, ὁ κόμης Καλνόκης, διότι, διατρίψας ἐπὶ πολὺ ἐν Πετρουπόλει εἶδε ποίαν ἀξίαν ἀποδίδει ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Τὸ διάγγελμα τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐξῆρε πρὸ μικροῦ τὰς ἐγγυήσεις τῆς εἰρήνης, ἃς παρέχει ἡ συνδέουσα τὰς τρεῖς αὐτοκρατορίας φιλία· ὁ δὲ διορισμὸς τοῦ κόμητος Καλνόκη ἀποδεικνύει πόσον ἐπιθυμεῖ ἡ Αὐστροουγγαρία τὴν περίθαλψιν τῶν φιλικῶν τούτων σχέσεων.»

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Μεγαλουπόλεως.

Συμπολῖται μου,

Ἐὰν καὶ ἤδη ἀποδύωμαι εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τῆς ἐπαρχίας μας, ὡς ὑποψήφιος βουλευτής, προθύμως καὶ μετὰ θάρρους τὴν σκέψιν αὐτὴν μοὶ ἐνέπνευσεν ἡ πρὸς ἐμὲ κατ' ἄλλας ὁμοίας περιστάσεις ἐκδηλωθεῖσα ἐκ μέρους ὑμῶν ἀγάπη καὶ τιμή, ἣν πρὸ πολλοῦ ποιοῦμαι, καὶ ὁ, ὡς ἐκ τῶν σημερινῶν περιστάσεων, ἰδιαίτερος χαρακτὴρ τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ τῶν τοπικῶν αὐτῆς συμφερόντων ἡ ἐπαρχία μας ἔχει ἀνάγκας, αἵτινες καλοῦσιν εἰς πολιτικὸν ἀγῶνα βαρὺν καὶ ἐπίμονον τοὺς χρηστοὺς καὶ φιλοτίμους πολίτας, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μακρὸν ἀπερρόφησαν τὰς σκέψεις μου καὶ ἐδέσποσαν τῶν πόθων μου.

Καλῶς μὲ γνωρίζετε καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας ἐξ ἐκείνων, αἵτινες πληροῦσι τὰ πομπώδη προγράμματα. Τὰ φρονήματα καὶ αἰσθήματά μου εἰς ἓν καὶ μόνον συγκεντροῦνται ν' ἀφοσιωθῶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας μας καὶ τὰ τοῦ ἔθνους ἐν γένει.

Τοῦτο εἶνε πόθος μου ζωηρὸς καὶ ἀκμαῖος πάντοτε· εἶνε ὅμως καὶ ἱερὰ παράδοσις καὶ ἡ πρώτη καὶ ἐσχάτη εὐχὴ τοῦ πατρός μου, ὅστις, ὑμεῖς παντὸς ἄλλου καλλίον γινώσκετε, πόσον Σᾶς ἠγάπησε καὶ πόσον παρ' ὑμῶν ἠγαπήθη.

Ἐλπίζω, ὅτι θὰ μὲ τιμήσητε διὰ τῆς ψήφου σας, ἀγαπητοί μου συμπολῖται, διὰ νὰ ὑπηρετήσω καὶ ἐγὼ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα τὴν πατρίδα, ὅπερ εἶνε τὸ ὄνειρον πάσης φιλοδοξίας μου.

Ἔρρωσθε!

Μεγαλούπολις.

Ὁ συνεπαρχιώτης σας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ.

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου.

Φίλτατοι Συμπολῖται.

Καὶ αἱ προτροπαὶ τῶν καλῶν μου φίλων καὶ ἡ ἰδέα τοῦ νὰ μὴ μείνῃ μόνος σχεδὸν ἐν τῇ ὑποψηφιότητι ὁ καταρτισθεὶς ἤδη συνδυασμὸς ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας κ. κ. Καΐρη, Μαυροκορδάτου καὶ Καρυστινάκη, μετέβαλον τὰς σκέψεις μου, ἃς κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ὑμῖν ἀνεκοίνωσα, καὶ μὲ ἠνάγκασαν νὰ κατέλθω ἀνέτοιμος καὶ μόνος εἰς τὸν προσεχῆ βουλευτικὸν ἀγῶνα. Δὲν κατέρχομαι βεβαίως διὰ ν' ἀντιμετωπίσω τὸν ἀνωτέρω ἰσχυρὸν συνδυασμόν. οὐδ' ἄλλον τινὰ μέλλοντα ν' ἀποδυθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' ὅπως δοκιμάσω ἐαυτὸν ἐν μέσῳ τῶν συμπολιτῶν μου, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην καὶ αὐτὰς τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς μου ἐθυσίασα καὶ ἀπέναντι τῶν θυσιῶν μου τούτων οὐδεμίαν οὐδέποτε ἀμοιβὴν ἄλλην ἐπεδίωξα παρὰ τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν καὶ εὐχαρίστησιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς καρδίας του καὶ μόνης ὑπηρετῶν τοὺς συμπολίτας του. Οὔτε ἐπὶ πατραγαθίᾳ, οὔτε διὰ πλοῦτη, οὔτε δι' ἔξοχον παιδείαν δύναμαι νὰ καυχηθῶ. Ἀλλ' ἐὰν ζητήσητε ἐν ἐμοὶ καρδίαν, ὅλην ὑπὲρ ὑμῶν διατεθειμένην, θὰ τὴν εὕρητε· ἐὰν ζητήσητε συνείδησιν ὡς ὁδηγὸν τὸ γενικὸν τοῦ τόπου συμφέρον ἔχουσαν, θὰ τὴν ἀπαντήσητε ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸν πολιτικόν μου βίον, ἐὰν δὲν τὴν ἐδοκιμάσατε ἐν τῷ παρελθόντι εἰς τὸν ἰδιωτικόν. Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις τὸ πρόγραμμά μου. Δὲν ἐκτείνομαι ἐν λόγοις, ἐπιθυμῶν ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ μὲ κρίνητε. Ἓν μόνον ἐκ τῶν προτέρων ὀφείλω ὑμῖν νὰ δηλώσω· ὅτι οἱονδήποτε ἐὰν ἦναι τὸ τῆς ἐκλογῆς περὶ ἐμοῦ ἀποτέλεσμα, θὰ θεωρήσω αὐτὸ μεγίστην δι' ἐμὲ τιμὴν καὶ ὑποχρέωσιν καὶ δὲν θὰ παύσω ὡς μέχρι τοῦδε καὶ θερμότερον ἔτι ὑπὲρ ὑμῶν ἐργαζόμενος.

Δέξασθε τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην τοῦ προθύμου ὑμῶν συμπολίτου.

Ἀθῆναι τῇ 24 Νοεμβρίου 1881.

Κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΣΚΗΣΙΣ

Ὁ περίφημος φυσιολόγος τοῦ Βερολίνου Du Bois Reymoud ἀπήγγειλε κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς σχολῆς πρὸς μόρφωσιν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, κατὰ Αὔγουστον, σπουδαῖον λόγον «περὶ ἀσκήσεως». Ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δημοσιευθέντος τούτου λόγου ἀποσπῶμεν τὰ ἑπόμενα.

Παράδειγμα ἀσκήσεως φέρει τὸ ἑπόμενον. Ὑποθέσωμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς σιδηρουργεῖόν τι. Ὁ νέος ἐργάτης ὅστις κατὰ πρώτην σήμερον φορὰν σφυρηλατεῖ, ἀποκάμνει ταχέως καίτοι ἰσχυρῶς κεκτημένος μῦς, καὶ ἐνῷ λαμβάνει ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ σιδηρουργοῦ ὑπόδημά τι ἵππου καίει τὰ δάκτυλά του. Μετὰ δύο ἔτη αὐτὸς ὁ ἀδέξιος οὗτος ἐργάτης χωρὶς κἂν νὰ ἱδρώνῃ κατορθοῖ νὰ σφυρηλατῇ ἐπὶ μακρὸν καὶ ἐπιτυχῶς καὶ νὰ μὴ φοβῆται τὴν ἐπαφὴν τοῦ θερμοῦ μετάλλου. Οἱ μῦς αὐτοῦ ἐγένοντο πρὸς τούτοις δι' ἐξακολουθητικῆς ἐργασίας, ἰσχυρότεροι καὶ ηὔξησαν κατὰ τὸ βάρος καὶ τὸ ἔντονον. Ὁ Fechner, ὁ ἱδρυτὴς τῆς ψυχοφυσικῆς, εὗρε ἤδη τοὺς νόμους τῆς ἀλλαγῆς ταύτης. Οὗτοι ἐπὶ δύο μῆνας ὕψου ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν καὶ κατεβίβαζε τακτικῶς καθ' ἡμέραν δύο σφαίρας 9 1/2 λιτρῶν ἑκάστην, ἀκολουθῶν τὸν ῥυθμὸν τῶν δευτέρων λεπτῶν τοῦ ὡρολογίου, μέχρις οὗ ὅλως ἀποκάμῃ. Σημειῶν καθ' ἡμέραν τὴν ὥραν καθ' ἣν ἠδυνήθη νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κίνησιν, εὗρε ὅτι αὕτη οὐχὶ πάντοτε ἦτο ἡ αὐτή, ἀλλ' ἐπαρουσίαζε ὁτὲ μὲν ταχὺν κάματον, ὁτὲ δὲ τοὐναντίον. Ἐπὶ τέλους ἀφίκετο εἰς ὅριόν τι, ὅπερ σχεδὸν οὐδόλως δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπερβῇ. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἄσκησις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀφορᾷ μόνον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ζωϊκῶν ἢ τῶν τῇ βουλήσει ὑποκειμένων μυῶν, ἐνῷ τοὐναντίον περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὀργανικῶν ἢ τῶν μὴ τῇ βουλήσει ὑποκειμένων μυῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδὲν γινώσκομεν. Περὶ τῆς ἀναπτύξεως ὅμως καὶ τῶν τελευταίων τούτων ἐξ ἄλλων παθολογικῶν γεγονότων, δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, ὁ περίφημος δὲ ἐν Ἐλάγγῃ καθ. Rosenthal ὑποθέτει λίαν πιθανῶς ὅτι τὸ ἀπρόσβλητον κατὰ κατάρρων τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος, ὅπερ ἀποκτᾷ ὁ ποιῶν λουτρὰ ἢ πλύνσεις ψυχράς, ὀφείλεται εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν ὀργανικῶν μυῶν τοῦ δέρματος καὶ τῶν ἀγγείων αὐτῶν. «Τὰ ψυχρὰ λουτρὰ καὶ αἱ πλύνσεις εἰσὶν ἡ γυμναστικὴ τῶν ὀργανικῶν μυῶν».

Ὁ νέος σιδηρουργὸς ἐξ ἄλλου οὐ μόνον τοὺς μῦς αὐτοῦ ἤσκησε, ἀλλ' ἐπέτυχε καὶ πλέον· δὲν ἔκαιε δηλ. πλέον τὸν δακτύλον του· ὡς γνωστὸν τὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ δέρματος ἅτινα εἰσὶ πρὸ πάντων ἐκτεθειμένα εἰς τὴν πίεσιν, τρῖψιν, ἐπαφὴν θερμῶν ἀντικειμένων καλύπτονται διὰ τύλων. Διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης τοῦ κερατίνου στρώματος τῆς ἐπιδερμίδος προστατευόμενον τὸ δέρμα ἐπαρκεῖ εἰς ἐκτέλεσιν πολλῷ ἀνωτέρων ἢ πρότερον. Τἀνάπαλιν ἕνεκα μὴ χρήσεως τὸ κεράτινον τοῦτο στρῶμα δύναται νὰ καταστραφῇ. Ἤδη ὁ Δαρβῖνος ἀναφέρει τὴν μικρὰν ἀνάπτυξιν τῶν ὁπλῶν τῶν ἵππων καὶ τῶν χηλῶν τῶν βοῶν ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ ἐδάφους τῶν νήσων Falkland, ἐνῷ ἡ ὁπλὴ τῶν ἵππων ἐπὶ ξηροῦ καὶ λιθώδους ἐδάφους σκληρύνεται ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε οἱ ἐπὶ τοιούτου ἐδάφους ἀναπτυσσόμενοι πῶλοι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην στεγάσματος. Ἐκτὸς τούτων γιγνώσκομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἀδένες διὰ μεγάλης ἀσκήσεως ἀφικνοῦνται εἰς μεγίστην ἀποκρυπτικὴν δύναμιν. Ὡς παράδειγμα δυνάμεθα νὰ φέρωμεν τὰ νεφρὰ τῶν ἐπισήμων ζυθοποτῶν ἅτινα παρέχουσιν ἐλευθέραν δίοδον εἰς ὅλως κολοσσαῖα ποσὰ ὑγροῦ. Οὐχὶ ἀδίκως δὲ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἰδιαιτέραν ἀνάπτυξιν τῶν δακρυοποιῶν ἀδένων παρὰ τοῖς εὐαισθήτοις ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος εἰς ἣν ἀφίκοντο δι' ἐπιμόνου ἀσκήσεως.

Ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὰς κοινῶς λεγομένας ἀσκήσεις τοῦ σώματος, οἷα ἡ γυμναστική, πάλη, ἱππασία, κολύμβησις, ὑπάρχει κοινῶς διαδομένη ἡ πλάνη ὅτι εἰσὶν ἁπλῶς ἀσκήσεις τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. «Δύναταί τις νὰ φαντασθῇ», λέγει ὁ Du Bois ἄνθρωπον ἔχοντα μῦς ἀνεπτυγμένους ὡς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ὅμως ἀνίκανον πρὸς τὸ βαίνειν καὶ ἵστασθαι, καὶ πολλῷ μᾶλλον πρὸς ἐκτέλεσιν συνθέτων κινήσεων. Ὅπως ἐκτελέσῃ τις σύνθετόν τινα κίνησιν, οἷον πήδημα, πρέπει οἱ μῦς νὰ ἄρξωσι ἐνεργοῦντες ἐν ὡρισμένῃ ἀλληλοδιαδοχῇ, ἕκαστος δὲ αὐτῶν πρέπει ὡρισμένως πως νὰ συστέλληται, καὶ εἴτε νὰ ἐξακολουθῇ συνεσταλμένος, εἴτε νὰ παύῃ ὢν τοιοῦτος, ἅμα ἄλλος τις μῦς πρέπει ἀντ' αὐτοῦ νὰ συσταλῇ. Πρόκειται λοιπὸν ἕνεκα τούτου περὶ ἀσκήσεως τινὸς νεύρων, ἅτινα ἐπιφέρουσι τὰ διάφορα ταῦτα φαινόμενα τῶν μυῶν, ἑπομένως πᾶσαι αἱ σωματικαὶ ἐκεῖναι ἀσκήσεις εἰσὶ οὐ μόνον γυμναστικὴ τῶν μυῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸ πάντων τῶν νεύρων. Ἤδη ἡ ἐντέλεια τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων συνίσταται ἀφ' ἑνὸς ἐν τῇ ἀπὸ περιττῶν συγχρόνων κινήσεων ἀπαλλαγῇ, ὡς ἐπίσης ἐν τῇ ταχείᾳ καὶ ἐπιτηδείῳ ἐκτελέσει τῶν ἀναγκαίων κινήσεων. Πράγματι παῖς τις ἀναβαίνων κινητὴν κλίμακα διὰ τῶν χειρῶν, σφαδάζει διὰ τῶν ποδῶν, κοινῶς κλωτσᾷ, μολονότι τοῦτο ὅλως οὐδεμίαν αὐτῷ παρέχει ἀρωγὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀσκήσεως. Μετ' ὀλίγας ὅμως ἑβδομάδας ὁ αὐτὸς παῖς τὴν ἄσκησιν ταύτην ἐκτελῶν ἔχει κάλλιστα τεταμένα τὰ ἄρθρα τοῦ ἰσχύου τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδός. Ἀλλ' οὐ μόνον τὸ ἐπὶ τῆς κινήσεως ἐπιστατοῦν νευρικὸν σύστημα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς κινήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν ἔχουσιν ἀνάγκην ἀσκήσεως. Ὅπως πᾶσαι αἱ ἁπλούστεραι σωματικαὶ κινήσεις, οὕτω καὶ ἡ εἴς τι ἐπιτηδειότης ὀφείλονται εἰς ἄσκησιν τῶν γαγγλίων. Οὕτω ἡ ἐπιτηδειότης τοῦ τορνευτοῦ, τοῦ μηχανικοῦ, τοῦ ὡρολογοποιοῦ, ἡ τεχνικὴ τοῦ ἀνατόμου, αἱ γυναικεῖαι ἐργασίαι τῆς χειρὸς καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ καθημεριναὶ ἡμῶν κινήσεις ἐν τῇ χρήσει τοῦ κτενός, τοῦ καλλύντρου, τοῦ μαχαιρίου κτλ. «Τί ἄλλο εἰσί, εἰμὴ ἐπίκτητοι συναφαὶ τῶν ἔργων τῶν νευρικῶν κυττάρων, ἅτινα ἀφ' οὗ πολλάκις συνέβησαν ἐν ὡρισμένῃ τάξει, ἐπὶ τέλους ἰδίαν ἐπιτηδειότητα κτησάμενα συμβαίνουσιν ἐν τοιαύτῃ πρὸς ἄλληλα ἁρμονίᾳ ἐν ᾗ καὶ αἱ φωναὶ τῶν συγχρόνως ἐντέχνων ὀδόντων».

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει προκειμένου καὶ περὶ τῶν αἰσθήσεων. Μολονότι πρὸς δυσαρέστους ὀσμὰς ἀναίσθητος, ἡ ῥὶς τοῦ χημικοῦ ἐστὶ τοσοῦτον ἠσκημένη, ὥστε ἐν τῇ ἀπὸ τῆς ὀσμῆς κρίσει τῆς συνθέσεως σκευασίας τινὸς δύναται νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὴν ἐν φάσματι ἀνάλυσιν ταύτης. Μεταξὺ τῶν περὶ τῶν οἴνων ἐμπείρων συνήθως οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τῆς καταγωγῆς οἴνου τινὸς ὑπάρχει· ἀμφιβολία μόνον δύναται ν' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ οἴνου. Ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀνωτέρας αἰσθήσεις, πᾶς τις ἐξ ἰδίας πείρας γινώσκει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀσκήσεως τῆς ὁράσεως καὶ ἀκοῆς.

Καὶ αὐταὶ αἱ ἀνώτεραι πνευματικαὶ δυνάμεις αὔξουσι κατ' ἐνέργειαν δι' ἀσκήσεως, καὶ μειοῦνται διὰ παραμελήσεως. Τὴν τοιαύτην ἐπενέργειαν αἰσθάνεται πρὸ πάντων ἡ μνήμη, ἥτις πρὸ πάντων δι' ἀσκήσεως τελειοποιεῖται· εἶναι ἀληθές, ὅτι τοῦτο μέχρις ὁρίου τινός. Ὁ Robert Brown ἐγίγνωσκε περίπου 25,000 ὀνομάτων τῶν βοτανικῶν εἰδῶν· ὁ Kunth μόνον 20,000· ὅτε ὁ τελευταῖος προσεπάθησε νὰ ἐκμάθῃ ἔτι πλειότερα, ἐπελάθετο μέρους τῶν πρώτων.

Στρατηγοὶ καὶ διπλωμάται, νομικοὶ καὶ ἰατροί, μαθηματικοὶ καὶ φυσιοδίφαι, πάντες, εἰσὶν ἐν ταῖς ἰδέαις αὐτῶν τοῦ σκέπτεσθαι μεθόδους ἠσκημένοι. Καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ποιηταῖς τὸ κράτος τῆς ἀσκήσεως μέγα· τίς δύναται ν' ἀμφιβάλῃ, ὅτι ὁ Heine ἦτο ἠσκημένος οὐ μόνον νὰ ἐπιτρέπῃ ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου αὐτῷ ἐπερχομένων ἐντυπώσεων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἰσχυροποιῇ, ὅπως δύναται κατόπιν ν' ἀντλῇ ἀθάνατα παράπονα ἐκ τῆς κρήνης ἰδιοποιήτου δυστυχίας;

Ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τελευταία ὥρα.

Βάσιγκτων, 8 10βρίου 10 π. μ.—Διάγγελμα τοῦ προέδρου διαβεβαιοῖ τὰς καλὰς σχέσεις μετὰ τῶν Δυνάμεων καὶ λέγει ὅτι μόνη ἡ Ἀμερικὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐγγυᾶται τὴν ἀκεραιότητα τῆς Κολομβίας καὶ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ.

Πετρούπολις, 9 10βρίου 4 π. μ.—Δεκαπέντε ἄτομα φέροντα μεθ' ἑαυτῶν στολὰς ἀξιωματικοῦ καὶ σταυροὺς τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Γεωργίου συνελήφθησαν. Πιστεύεται ὅτι σκοπὸν εἶχον νὰ μεθέξωσι τῆς ἑορτῆς τῶν ἱπποτῶν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἔκτακτα μέτρα ἐλήφθησαν ὅπως προλάβωσι πᾶσαν ἀπόπειραν.

HAVAS